

wordt verlaagd naar 10 jaar en er dan één 'Afdeling' wordt gevormd voor de 10 tot 30 jarigen. Deze wijziging vindt plaats op 3 juni 1844 en is ongetwijfeld een uitvloeisel van de fusie op 17 januari 1844, want 'Hulp' had vanaf het begin al een aanvangsleeftijd van 10 jaar.

In artikel 2 wordt aangegeven op welke wijze kinderen kunnen worden verzekerd beneden de 12 (later 10) jaar.

Kinderen beneden de twee jaar kunnen niet worden aangenomen, kinderen tussen de 2 en 12 jaar kunnen worden ingeschreven tegen betaling van de helft van de contributie die verschuldigd is in de leeftijdsgroep 20-30 jarigen. Ook hierin kwam wijziging op 3 juni 1844. Toen werd bepaald dat kinderen ouder dan 3 maanden tot hun 10de jaar een vrije begrafenis 'zullen genieten', echter zonder bedienaars en volgkoetsen. Ook deze bepaling is weer overgenomen van 'Hulp'. Voorwaarde is wel dat beide ouders tenminste 3 maanden als lid zijn ingeschreven. Indien een van de ouders is overleden, moet het oudste kind zich als vol lid laten inschrijven. Ook kinderen waarvan de ouders niet als lid zijn ingeschreven kunnen tot het begrafenisfonds toetreden, maar dan moet ieder kind 3 cent wekelijks contribuieren. De minimumleeftijd van 3 maanden vervalt al weer spoedig. Dit blijkt uit de doorhaling in beide exemplaren met de voorwaarden van 3 juni 1844. Toch krijgt men daarvan spijt, want in het sedert 5 oktober 1846 in gebruik zijnde model van het Reglement wordt bepaald dat alleen kinderen beneden de leeftijd van 14 dagen een vrije begrafenis krijgen. Voor kinderen tussen de 14 dagen en 10 jaar oud moet voor ieder kind een halve cent worden betaald. Bij overlijden van een der ouders moet het oudste kind 3 cent per week gaan betalen, en als de ouders geen lid zijn, betalen alle kinderen tot 10 jaar 3 cent per week. Uiteindelijk zal de inschrijving van jonge kinderen een grote crisis veroorzaken in het fonds en leiden tot het vertrek van Vijzelaar. Wij komen daarop nog uitgebreid terug.

De kern van het Reglement wordt gevormd door de artikelen 5 t/m 8, waarin wordt vermeld welke soort begrafenis men kan 'verzekeren' tegen welke contributie. Er zijn aanvankelijk 4 Rangen (soorten begrafenis), in 1841 wordt een Extra Rang toegevoegd.

In de 4e en laagste Rang bestaat de begrafenis, welke in natura wordt verzorgd, uit '1 bedienaar, middelste lijkkoets, vijf kwart duims eiken kist met schroeven, doodkleed, graf en verdere kosten bij een begrafenis benodigd'. In de 3e Rang werd de middelste lijkkoets vervangen door een 'beste' lijkkoets en een volgkoets.